

ת"פ 17187/04/14 - מדינת ישראל נגד מוחמד סיידה, מוחמד כרים סיידה, אבראהים סיידה

בית המשפט המחוזי בנצרת
ת"פ 17187-04-14 מדינת ישראל נ' סיידה(עציר) ואח'
ת"פ 46987-07-14 מדינת ישראל נ' סיידה(עציר)
בפני כב' השופט סאאב דבור
המאשימה
נגד
הנאשמים
מדינת ישראל
1. מוחמד סיידה (עציר)
2. מוחמד כרים סיידה (עציר)
3. אבראהים סיידה (עציר)
18 נובמבר 2014

נוכחים:

מטעם המאשימה: עו"ד רועי אלפסי.

מטעם הנאשם 1: עו"ד סרי ח'ורי.

מטעם הנאשם 2: עו"ד חאזם יוסף (סנגוריה ציבורית).

מטעם הנאשם 3: עו"ד פוקרא פתחי.

הנאשמים: בעצמם (הובאו על ידי שב"ס).

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

הנאשמים הודו בעובדות כתב האישום המתוקן, ואשר על כן אני מוצא אותם אשמים בעבירות המיוחסות להם בהתאם לכתב האישום המתוקן.

ניתנה והודעה היום כ"ה חשוון תשע"ה, 18/11/2014 במעמד הנוכחים.

סאאב דבור, שופט

עמוד 1

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

ביחס לנאשם מס' 2 - בלבד

נדחה לטיעונים לעונש ביחס לנאשם מס' 2 ליום 20.11.14 בשעה 12:30.

ניתנה והודעה היום כ"ה חשוון תשע"ה, 18/11/2014 במעמד הנוכחים.

סאב דבור, שופט

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כנגד הנאשמים, הוגש כתב אישום המייחס להם ביצוע מגוון עבירות, זאת כפי שלמדים אנו למקרא כתב האישום המקורי, אשר הונח על שולחנו של בית המשפט.

כתב האישום המקורי ייחס לנאשמים 1 ו-3, ביצוע עבירות שעניינן; חבלה בכוונה מחמירה, הסתייעות ברכב בביצוע פשע ולגבי הנאשם 1, בנוסף, הדחה בחקירה.

היום, במעמד הדיון, הודיעו הצדדים על הסדר טיעון אליו הגיעו ואשר במסגרתו הוסכם כי, על הנאשם 1 יוטל עונש של מאסר בפועל למשך 12 חודשים, ומרכיבי ענישה נוספים לפי ראות עיניו של בית המשפט. באשר לנאשם מס' 3, סוכם כי לאחר הרשעתו בדיון, יוטל עליו עונש של 10 חודשי מאסר בפועל ומרכיבי ענישה נוספים לשיקול דעתו של בית המשפט.

שמעתי בקשב רב את טיעוניהם המלומדים של ב"כ הצדדים. מחד, מבקשני התובע המלומד, מלבד מרכיב ענישתי של מאסר בפועל, להטיל על הנאשמים עונש של מאסר מותנה ופיצוי, וזאת בשים לב ל-1/ת, המלמד, כך על פי גישתו, על הנזק שנגרם לרכבו של המתלונן.

מנגד, שני הסנגורים המלומדים שטחו בפני את טיעוניהם, תוך שהם תוקעים את יתדות הטיעונים בהוראות של סעיף 40 י' לחוק העונשין, התשל"ז 1977, וכן בהודעת הנאשמים, אשר חסכה זמן שיפוטי יקר, העדר עבר פלילי ונסיבותיהם

עמוד 2

בבוא בית המשפט לתור אחר הסדר הטיעון ולבחון אם עניין לו בהסדר סביר, אם לאו, עליו לבחון תחילה אם העונש המוסכם דר הוא תחת קורת הגג של ההלכה המושרשת מזה שנים רבות, כפי שהיא באה לידי ביטוי, בין היתר, בע"פ 1958/98 בעניין פלוני נגד מדינת ישראל, פדי נ"ז (1) עמ' 577, שם נפסק כי רק במקרים חריגים ויוצאי דופן, יסתה בית משפט מהסדר טיעון שגובש בין הצדדים, וזאת על רקע החזקה הקיימת לפיה עת החליטה המאשימה לאמץ את ההסדר, לקחה היא במניין את כל השיקולים הרלבנטיים העומדים על הפרק ובכללם האינטרס הציבורי.

אקדים ואומר כי, הלכה זו נותרה בעינה גם לאחר תיקון 113 לחוק העונשין. בהתאם לע"פ 3856/13 עניין גנני נגד מדינת ישראל (פורסם בנבו מיום 3.2.2014), הודגש כי, גם לאחר התיקון הנ"ל, קיימת חובה על בית המשפט לבחון אם העונש המוסכם נופל הוא בתוך מתחם העונש ההולם, ואם אינו סוטה באופן ניכר מהעונש הראוי, בים לב לשיקולים שצריך לקחתם בחשבון על פי תיקון 113.

לטעמי, בשים לב לנסיבות ביצוע העבירות המיוחסות, הערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו ומידת אשמו של כל אחד משני הנאשמים, העונש המוסכם (באשר לרכיב המאסר בפועל) הינו סביר, ומן הראוי לאמצו.

באשר לרכיב הפיצוי, ועל רקע הטיעונים המלומדים אשר הועלו מטעם ב"כ הנאשמים, הנני סבור כי, לאחר תיקון 113, קיימת חובה להוכיח את נסיבות ביצוע העבירה במהלך שמיעת הראיות. אמנם, סעיף 40 י' אינו סותם את הגולל מלהוכיח נסיבות מחמירות, אך זאת בהתקיים התנאים הנחוצים לכך. בענייננו, על רקע התיאור העובדתי של כתב האישום ועל רקע הטיעונים של ב"כ הנאשמים, ובשים לב לסמכות המסורה לבית המשפט, הנני סבור כי סכום הפיצוי המידתי שמן הראוי שיוטל על כל אחד מהנאשמים הינו בסך של 2,500 ₪.

אשר על כן, ולאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועל רקע הנימוקים שמניתי לעיל, **אני דן את הנאשם 1 לעונשים הבאים:**

1. מאסר בפועל למשך 12 חודשים, וזאת החל מיום מעצרו מיום 1.4.14.

2. אני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 10 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור בתוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר על אחת מן העבירות בהן הורשע (מלבד עבירה של אימים), ו/או כל עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בה תוך תקופת התנאי או לאחריה.

3. אני דן את הנאשם לארבעה חודשי מאסר, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה בניגוד להוראת סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז 1997 ויורשע בה בתוך תקופת התנאי או לאחריה.

4. אני מחייב את הנאשם לשלם פיצוי לזכות את עד התביעה מס' 19, מר חליל סיידה, בסך של 2,500 ₪. סכום זה ישולם תוך 90 יום מהיום, וזאת על ידי הפקדתו בקופת מזכירות בית המשפט, וזו האחרונה תפעל למען העברתו לידי הזוכה, בהתאם לפרטים שימסרו לה על ידי המאשימה.

באשר לנאשם מס' 3, אני דן אותו לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל למשך 10 חודשים, וזאת החל מיום מעצרו מיום 17.7.14.

2. אני דן את הנאשם למאסר לתקופה של 10 חודשים, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור בתוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר על אחת מן העבירות בהן הורשע (מלבד עבירה של שיבוש מהלכי משפט), ו/או כל עבירת אלימות מסוג פשע, ויורשע בה תוך תקופת התנאי או לאחריה.

3. אני דן את הנאשם לארבעה חודשי מאסר, ואולם הנאשם לא יישא בעונש זה, אלא אם כן יעבור תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו ממאסר, על אחת מן העבירות המנויות בסימן א' לפרק ט' בחוק העונשין, כאשר העונש בצידה של עבירה כזו עולה על שנתיים מאסר בפועל.

4. אני מחייב את הנאשם לשלם פיצוי לזכות את עד התביעה מס' 19, מר חליל סיידה, בסך של 2,500 ₪. סכום זה ישולם תוך 90 יום מהיום, וזאת על ידי הפקדתו בקופת מזכירות בית המשפט, וזו האחרונה תפעל למען העברתו לידי הזוכה, בהתאם לפרטים שימסרו לה על ידי המאשימה.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

**ניתנה והודעה היום כ"ה חשוון
תשע"ה, 18/11/2014 במעמד
הנוכחים.
סאב דבור, שופט**

הוקלד על ידי יהלי פרץ.